

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
12 Пж 443/2018
08.02.2018. године
Београд

ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Небојше Марковића, председника већа, судије Татјане Матковић Стефановић и судије Зорице Туцаков, као чланова већа, у парничном поступку тужиоца Дунав ВД а.д. Бачка Паланка, Трг братства и јединства бр. 21, чији је пуномоћник Жељко Томић, адвокат из Новог Сада, против туженог Агробачка Бач а.д. - у стечају, Бач, Бачка 3, чији је пуномоћник Горица Марков, адвокат из Бечеја, ради утврђења, вредност предмета спора 77.235,13 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Новом Саду 8 П 145/2017 од 31.05.2017. године, исправљене решењем Привредног суда у Новом Саду 8 П 145/2017 од 12.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2018. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Новом Саду 8 П 145/2017 од 31.05.2017. године, исправљена решењем Привредног суда у Новом Саду 8 П 145/2017 од 12.12.2017. године.

Образложење

Привредни суд у Новом Саду је у изреци побијане пресуде одбио тужбени захтев за утврђење да је тужени дужан тужиоцу износ од 44.636,00 динара са законском затезном каматом почев од отварања стечаја до исплате, као износ законске затезне камате на главни дуг до дана отварања стечаја у износу од 32.599,12 динара.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу због погрешне примене материјалног права. Према жалбеним наводима, првостепени суд је погрешно применио одредбу члана 366. Закона о облигационим односима. Тим чланом је прописано да се признање застарело обавезе сматра као одрицање од застарелости потписивање ИОС-а тужени је признао спорни дуг и одрекао се застарелости. Тужилац је у жалби предложио да другостепени суд преиначи побијану пресуду тако што ће усвојити тужбени захтев у целини и обавезати туженог да тужиоцу накнади парничне трошкове или да је укине, а предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде, у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, предмет тужбеног захтева је утврђење потраживања тужиоца у укупном износу од 77.235,13 динара, од чега износ од 44.636,00 динара чини главни дуг, а износ од 32.599,12 динара чини обрачунату законску затезну камату од доспелости обавезе до отварања стечаја над туженим.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су били у облигационом односу на име пружања услуге рада багера гусеничара са дугом стрелом на измуљењу водозавата Сиплак, на основу понуде од 30.09.2011. године. Тужилац је туженом на име извршених услуга издао рачун од 24.10.2011. године на износ од 94.636,00 динара. Тужени је тужиоцу авансно платио износ од 50.000,00 динара, тако да је остао дуг туженог према тужиоцу у износу од 44.636,00 динара. Тужени је 17.01.2015. године потписао и печатом оверио без примедби извод отворених ставки, који је гласио на износ главног дуга од 44.636,00 динара. У стечајном поступку над туженим, закључком о коначној листи утврђених и оспорених потраживања Ст 2/16 од 17.01.2017. године тужиоцу је у целини оспорено потраживање у укупном износу од 77.235,13 динара, са опредељеним главним дугом и законском затезном каматом као у тужбеном захтеву. Потраживање је оспорено због застарелости.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом материјалног права закључио да је тужбени захтев неоснован. Висина утуженог потраживања, како главног дуга, тако и обрачунате законске затезне камате, неспорна је. Међутим, тужиочево потраживање је застарело на основу члана 374. Закона о облигационим односима. Оно је доспело дана 24.10.2011. године, сагласно рачуну од истог дана, на износ од 94.636,00 динара, који је тужени авансно платио у делу од 50.000,00 динара. Преостало потраживање од 44.636,00 динара застарело је, јер се, према утврђеном чињеничном стању, тужени није одрекао застарелости у смислу чл. 366. став 1. Закона о облигационим односима.

Према налажењу Привредног апелационог суда, правилно је првостепени суд закључио да се тужени није одрекао застарелости потписивањем извода отворених ставки од 14.01.2015. године, па су неосновани наводи жалбе тужиоца да признање дуга по сили закона значи одрицање од застарелости. Правилно је првостепени суд, најпре, утврдио да је застарело тужиочево потраживање главног дуга од 44.636,00 динара, будући да је од његове доспелости до дана потписивања извода отворених ставки истекао трогодишњи рок застарелости из члана 374. Закона о облигационим односима. Дакле, тужиочево потраживање застарело је на дан 24.10.2014. године. Поред главног дуга, сагласно члану 369. Закона о парничном поступку, застарело је и потраживање обрачунате законске затезне камате у износу од 32.599,12 динара. Правилно је првостепени суд закључио да сагласно члану 366. став 1. Закона о облигационим односима, изјава о одрицању застарелости мора бити јасна и изричита, па да није довољно да тужени (дужник) само потпише и својим печатом овери извод отворених ставки. Одрицање од застарелости мора бити дато у писменом облику, као признање обавезе које је застарела, будући да на тај начин природна облигација, која није утужива, поново постаје цивилна облигација, која је утужива. Услед тога је правилно првостепени суд због застарелости потраживања одбио тужбени захтев којим је тражено да се утврди постојање његовог потраживања у наведеном износу,

Из наведених разлога, Привредни апелациони суд је применом одредбе члана 390. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

ТМС/МТ/ЦМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Небојша Марковић, с. р.

За тачност отправка

